

لوئے چوئے م یس ہو بران
 لس پھے یوان زئے تہ و شواس
 شائتی منہ سے منتر پھس و ویران
 کیول دیہ ستر روزان اس

نا زپو اہم گال ژ تیتھ پانس
 سدرس منتر یٹھ پھیرس اسان
 میل تس ستر تیدہ تیتھ ہو گزھی
 یٹھ عطرے تہ ہو اوس میل گزھان

مل ٹھلیتھ من ہو سون زن چکی
 مول پانے کھی تہ ہیہ یوسہ ٹلو
 تھپھ گزرتھ سہ ژھانٹھا ہنچھ ناوی
 پشراوٹس بہ کر ضایہ وکھ ٹلی

लोलुय चोनुय यस हो बडान ।
 तस छुय यिवान जय तुँ विश्वास ॥
 शान्ती मनसुँय मंज छस वपदान ।
 कीवल दयि सुँज्ज रेजान आस ॥

हा जीवुँ अहं गाल तुथ चुँ पानस ।
 सँदरस मंज युथ फेरिस आसान ॥
 म्युल तस सूँत्य तेलि तुथ हो गछी ।
 युथ अँतरे तुँ हवाहस म्युल गछान ॥

मल गँलिथ मन हो खन जन चमकी ।
 म्वल खसी पानय तुँ हेयि यो सु मँत्य ॥
 थफ कँस्थिय चे छंठाह सु हेछि नावी ।
 पुशराव तस मँ कर जायि वख बँत्य ॥

(۲۱۵)

پنہ نس زنگس منتر تیرے سہ زنگناوی
تھوت نو تھاوی اکھ زرتہ تیرے
ساری ہے منتر باگ پنن پان ناوی
ژلراوی کرنے تیرے تہ یے

(۷۱۶)

کئے پیٹھ تیرے کئے زون گزھان
مایا تہ ویبو گزھان نو ستر
یسی کرم کرکھ تی یوت تھہ موژان
ژہنیتھ گئیہ پیتہ ساد سنت مکتہ

(۲۱۷)

شاہ پھی گنتر تیرے موکر تہ فایہ
کھسہ وسہ اکہ اکہ موکلان تھی
آوارگی نترنس تہنن ہایہ
ریتھ کھارن پان سمرن سہ

पननिस रंगस मंज च़ेय सु रंगनावी ।
 छेत नो थावी अख ज़र ति च़ेय ॥
 सॉरिस्सुय मंज बाग पनुन पान हावी ।
 च़ैलरावी करनुय च़ेय तुँ मेय ॥

कुनुय यिथ च़ुय कुनुय जोन गछन ।
 माया तुँ वैम्व गछन नो सूत्य ॥
 यी कर्म करख ती योत छु म्वचान ।
 चीनिथ गॅयि येति साद सन्त कूत्य ॥

शाह छिय गॅन्जस्थि मो कर च़ुं जाये ।
 खसुँ वसि अकि—अकि म्वकलान छिय ॥
 आवारुंगी नचनस छुन हाये ।
 रथि खारून पान सुमरून सुय ॥

(۲۱۸)

منہ کے اگڑ سر کرناوتھس
پرناوتھس لولہ سان دیہ ناو
آد میدانتگ سار، نیچھ ناوتھس
نیچھ ناوتھس بڑی بھے گوم باو

(۲۱۹)

شاہ روپہ پن ژے پھے فایہ گزھان
دیہ ناوگ موکتہ تارس ژے
یہہ نو فایہ اکھ پھول تہ کرکھ
ترکھ ژے بو سر ژلیو دے

(۲۲۰)

کیشہ تہ نو لولس برابر چھ آسان
ژو دہن بون منتر تھوڈ چھ لول
لول ستر پوش تام پشوتا تراوان
دیا کران پانہ زگتگ مول

()

मनकुय आगुर सरुँ करनॉक्थस ।
 परनॉक्थस लोलुँ सान दयि नाव ॥
 आदि मध्य अन्तुक सार हेछिनॉक्थस ।
 नेछिनॉक्थस बँड्युय गोम बाव ॥

शाह रूपुँ पन च़ेय छुय जायि गछान ।
 दयि नावुक म्वखतुँ तारुस चुँय ॥
 युथ नो जाये अख फोल ति करख ।
 तरख चुँय भवसरुँ चलियो दुँय ॥

केंह ति नो लोलस बराबर छु आसान ।
 च्वदहन भवनन मंज थोद छु लोल ॥
 लोलुँ सूँत्य पोश ताम पशुता त्रवान ।
 दया करान पानुँ जगतुक मोल ॥

(۲۲۱)

نا زپو یوڈوے تڑ بول ورتا وکھ
تڑا وکھ پانے کزن تڑیے تہ میے
بے دؤر گڑھو تھے شکھتی تڑ پڑا وکھ
بڑیو انت روپے زے تڑیے

(۲۲۲)

ناراین پھے بھیتہ سارے مشر
سورے بھیتہ مشر نارانس پھے
کرتھتھ تڑ کرم مس مشر وچھ ہن
مایا پ پردس تڑی پانے مے

(۲۲۳)

نا زپو دے نو پھے مشکل میلن
باگراو بیتہ سارن ستی تڑ بول
نون پھر تھ مے نئی پھٹو وچھ ہن
سارے مشر لیس پھے بس دول

○

३१

हा जीवुँ ! योदवय चुँ लोल वरतावख ।
त्रावख पानय करून च़ेय तुँ मेय ॥
भय दूर गँछियुँ शखती चुँ प्रावख ।
बडियो अनंत रूपय ज़य च़ेय ॥

३२

नारायण छुय बँस्थि सँरिँसुँय मंज़ ।
सोरूय बँस्थि मंज़ नाराणस छुय ॥
कर तिथ्य चुँ कर्म मनस मंज़ वुछिहन ।
मायायि परदय च़टी पाँनुँ सुय ॥

३३

हा जीवुँ ! दय नो छु मुश्किल मेलुन ।
बाँगराव येति सार्यन सँत्यू चुँ लोल ॥
नोन नीस्थि सुय नँन्य पौढ्य वुछिहन ।
सारिँनुँय मंज़ युस छुय बसन वेल ॥

(۲۲۴)

دالو تڙے دیا کر تھم پائے
جان جان کرام کرنا و تھس بو
ٹوٹھو کوکھ سمیس پھٹ دانہ دانے
خالی یتیر کیشہ تیر ترو تھم نو

(۲۲۵)

زاگر بہتہ بھی منس منس منس
منس کر سوہم تیر رٹنے تیرے
منس منس تیرے رٹن شکتہ منس
دوڑی روڑتہ کھوڑنے تیرے

(۲۲۶)

با زپو دے نو دؤرے پھہ آسان
آپھنے اندر پھہ بسن وول
لو لچیر رزے روز تو تیر کھان
پھان پائے پھہ زگتک مول

○

२४

दातो चे दया कँस्थम पानय ।
जानुँय कर्म करनॉवथस बो ॥
टोटयोख समयस घट दानुँ दानय ।
खॉली येति कँह ति त्रेवथम नो ॥

२५

जागि बिह्थि छिय मनस मंज शँतरुँय ।
मशी कर सूहम तुँ रटनय च़ेय ॥
मनुँसुँय मंज चुँय रटुन शक्ति मन्त्र ।
दूरी रुजिथ खेचनय च़ेय ॥

२६

हा जीवुँ दय नो दूरुँय छु आसान ।
अँछनुँय अंदर छु बसन वेल ॥
लोलुँचि रजय रेजतो चुँ कसान ।
फसान पानय छुय जगतुक मोल ॥

(۲۲۷)

ہینچتو پالو ڈرری یاس نش
لو پھ نریش ہومران دوہین پھے
کھر پھنہ ہو زاہنہ پانس کھوان
نتے پھ بیس کاسان دے

(۲۲۸)

ناؤک بجرہ کوتاہ پھ پونے
سونے نو کیشہ تہ پیلان پھ زور
بجرے ایکے چمک من مہونے
نتہ بلی کران ساری پھ شور

(۲۲۹)

سنت پھ پکر وئی تپرتھ آسان
نیشس پا پھ بناوان سنکے ستر
انگ انگ مٹو بند رنگے پھ رنگان
پانے ملناوتھ گیہ کتر

हेछतो पानो दॅरियावस निश।
 ब्बछि त्रेश होमरान दौयम्यन छुय॥
 कुत्य् छिनुँ म्यवुँ जांह पानस ख्यवान।
 सन्तुँय छि बैयन कासान दुँय॥

नावुक बजराह कोताह छु चोनुय।
 सोनुय नो कॅह ति चलान छु जोर॥
 बजिरय अमिके चमुक मन म्योनुय।
 नतुँ बॅत्य् करान सॅरी छि शौर॥

सन्त छि पकुँवुँन्य तीर्थ आसान।
 नेशपाफ बनावान संगय सुँत्य्॥
 अंग-अंग तॅमिसुँन्दि रंगय छि रंगान।
 पानस मिलनॉविथ गॅयि कूत्य्॥

(۲۳۰)

کم کہتہ تشدے دیانا درتو
پر تو شود منہ نگو سنداو
نیش کام پانھی پرتھ کرم کرتو
سورتو دے ژے بڈیو باو

(۲۳۱)

دیا ژے کر تھم پانے منے داتو
کر پاپی روپس لگیو ژے پارے
سایس تھو تھم انگرہ مھالتو
یلہ گیہ پانے بکھتی تارے

(۲۳۲)

نازپو! من یور کن ژے دوری
واپس ائی تھے رن اندر
ترو پرتھ مھاوتو دار بر ساری
سو ندر سے تھد کھوتہ تھو دچھے مندر

२०

कम ख्यथ तसुंदुय ध्याना दरतो ।
परतो शोद मनुं तैम्य सुंद नाव ॥
नेशकाम पौठी प्रथ कर्म करतो ।
स्वरतो दय चुँय बडियो भाव ॥

२१

दया ! चे कॅरथम पानय मे दातो ।
कृपायि रूपस लगयो चे पौर्य ॥
सायस थोक्थम अनुग्रह छातो ।
यलुँ गॅयि पानय बखती तौर्य ॥

२२

हा जीवुँ ! मन योर कुन चैय देरी ।
वापस अँनिथुँय रटुन अंदर ॥
त्रेपस्थि थावतो दारि बर सॅरी ।
स्वंदर सु थदि खेतुँ थोद छुय मंदर ॥

(۲۳۳)

شانت سو باوس وپ وپ زائے
نائے رٹن سے اُون یار
منہ مندرس منتر کرتس مالے
ملاہ کاسیتھ ویم سے تار

(۲۳۴)

گر بس منتر باگ زپو بشیومت
تریشیومت سپھا کرپڈ زالن منتر
اتھ وار تکرس ورنے تراہت
دیہ ناو ستی نیرنگ کر سنتر

(۲۳۵)

نا زپو! کائہ تہ نو پننے چھ آسان
بب، مانج، بینہ، باے، بانڈوتہ یار
سمیس پیٹھ وار وار بھی گڑھان
باو سمرن کر لگی بینہ تار

३३

शान्त स्वभावस दीप धूप जालय ।
नालय रटन सुय आदन यार ॥
मनु मंदरस मंज करुं तस सालय ।
मलालुं कौस्थि दियम सुय तार ॥

३४

गर्भस मंज बाग जीवुं बस्योमुत ।
त्रेस्योमुत छुख क्रीडुं जालन मंज ॥
अथ वारि चकरस वुरनय चुं आमुत ।
दयि नावुं सूत्य नेरनुक कर संज ॥

३५

हा जीवुं ! कांह ति नो पननुय छु आसान ।
बब, माँज, बेनि, बाँय, बांदव तुं यार ॥
समयस घट वारि-वारि छिय गछान ।
भावुं सुमरन कर लगी येति तार ॥

(۲۳۶)

سمیکُ تُرکر پچھ پکیر وُن آسان
سمے کائشہ نو پیرار وُن پچھ
سرریس گھبہ وس زائنتہ تہ نو سوران
ژلویہ ژلویہ مولہ روس سمیکُ پچھ

(۲۳۷)

زأوئیل زالاه وُونتھ پچھ زگتس
ژینتس کُن کر سید گر تہے
مینتس روزتو او گون پینسی
گونین پانس کامان دے

(۲۳۸)

منہ کس سُدرس مُنگہ لای پانو
سینہ کھیوتہ سینرس منتر باگ پچھ
وار وار کھیوتہ وسہ کرتو دیانو
منتر پچھ مپھین برونھ کینہے

()

समयुक चॅकुर पक्रवुन आसान ।
 समय कॉन्सि नो प्रारवुन छुय ॥
 सिरियस खसुँ वस जांह ति नो लोसान ।
 ब्युह-ब्युह म्वलुँ रोस समयुक छुय ॥

जाँब्युल जाला वून्थि छु जगतस ।
 चेन्नस कुन कर सुलि गरि च्युय ॥
 मेन्नस रोजतो अवगुण पननी ।
 ग्वण यिन पानय कासान दुय ॥

मनुँकिस सँदरस डुंगुँ लाय पानो ।
 सनि खेतुँ सनिरस मंजबाग छुय ॥
 वारुँ-वारुँ खसि वसि करतो ध्यानो ।
 नैय् पॉट्य् वुछिहन ब्रोंठ कनि सुय ॥

(۲۳۹)

ناوکہ بجرے اینہ واری میلی
گرئی واری موکلہ گزحکہ آزاد
سوہم بندے بیور بیور واتکھ
کرہ پھل موکلہ سپدکھ شاد

(۲۴۰)

نت ست گورہ ستر آشا تھاوتہ
پاوتہ گزہ ترے شترے زور
بکھتہ تہ باوے سمن کرے تھے
یلہ گزہ پانے برہن تور

(۲۴۱)

ما میانہ والو آدن باجو
کری تھے ترے راجو یٹھ لہ گوکھ
دانس زیت تم ترے گیانگ تابو
سازو باوک ترے بڑی تھے گوکھ

नावुँकि बजिरय अनवॉर्य मेली ।
 ग्रटुँ वॉर्य म्वकलिथ गछ्ख आजाद ॥
 सूहं शब्दय ह्योर-ह्योर वातख ।
 करमुँ फल म्वकलिथ सपदख शाद ॥

सन्त सत ग्वरुँ सुँन्ज आशा थॉक्थि ।
 पॉक्थि गछ् च्युँय शंतरुँय चोर ॥
 बखति तुँ भावय सुमरण कँरिथुँय ।
 यलुँ गछि पानय बरन्यन तोर ॥

हा म्यानि दातो आदन बाजो ।
 कँरिथुँय च्युँ राजो यथ लरि गोख ॥
 दानस द्युतथम चे ज्ञानुक ताजो ।
 साजो भावुक च्युँ बँरिथुँय गोख ॥

(۲۲۲)

سماں سُدرس منتر سپر گومت
شسترو ژورو تلہ ہے تاو
اگیانہ گئے پھکھ زلو پھوٹمت
بوٹھ بس کھاری دیہ صد ناو

(۲۲۳)

ناو کیہ بجرے کاہے سور یوم
کرؤوس تیر لو بس، مہس ناش گوم
من شانت گڑھی تھے وار وار پھیرتھ
س شکیتہ روپس منتر پن گوم

(۲۲۴)

رُمرہ رُمرہ منترے گمہ ڈرایہ لوکیو
درشنہ پانے نا دیو مے
پیرکاشیہ مے تریے گاش ژرووتھ
اہن اہن گاش اونہم تریے

○

३३

संसारुँ संदरस मंज यीरुँ गोमुत ।
शतरव चोरव तुल हय ताव ॥
अज्ञानुँ गटे छुख जीवुँ फोटमुत ।
बोठ बस खारी दयि सुंद नाव ॥

३६

नावुँकि बजरय कामुँय सोरयोम ।
क्रूषस तुँ लूमस, मुहस नाश गोम ॥
मन शांत गच्छियुँ वारुँ-वारुँ फीस्थि ।
तस शक्ति रूपस मंज लीन गोम ॥

३४

रुमुँ - रुमुँ मंजय गुमुँ द्रायि लोलुँक्य ।
दर्शनुँ चाने हा दीवुँ मेय ॥
प्रकाशि मते च़ेय गाश त्रेवुथ ।
अन्यन अँछन गाश ओन्थम च़ेय ॥

(۲۴۵)

بخشن یارس دالتس و نیوم
پایس بخشن لگیو پاری
سمار سدرے منیر بوٹھ کھارنق
کاسی تقم اپراد لوی پراڈی ساری

(۲۴۶)

کم کھیٹہ زپوو نم تراو ساری
دم دتھ انڈری رتھ سوہم
سم مے وچھین منر باگ سارے
اینکار گالیٹھ کر سرخم

(۲۴۷)

لو کچار پیٹھ تے سمرن کوریکہ
سمیس پیٹھ تے اد لون دراکہ
گنڈتے بدن ساری تڑی تھے
کو سقم وننے پننے تہ بیاکھ

○

245

बखशन हारस दातस वन्योम ।
चॉनिस बखशनस लगयो पॉर्य ॥
संसारुँ सँदरय मंजुँ बोठ खॉरथस ।
कॉस्थिम अपराष नँब् प्रॉन्ग् सॉर्य ॥

246

कम ख्यथ जीवो गम त्राव सॉरी ।
दम दिथ अँन्दरी रठ सूहम ॥
सम सुय वुछिहन मंज बाग सारिँनिय ।
अहंकार गॉलिथ कर सर खम ॥

247

त्वकचारुँ प्यठुँ च्युय सुरमण कोरमख ।
समयस प्यठ च्युय अदुँ नोन द्राख ॥
गंड तय बंधन सॉरी चँटिँयुय ।
कोरस्थम वननुय पननुय तुँ ब्याख ॥

(۲۲۸)

گئے شتر بران گزشتو
مُچھتو پُرتھ طرفہ نثران سے
پانے منتر ساکار وچھسن تو
یس زرد زرد سے بسو تھے پھے

(۲۲۹)

سے پہلے نو کینہہ یڑھ روزان
میلی نہ میلی ہوئے چھے
سمارس منتر نا میانہ پالو
کم کم غافل زھوکان بھی

(۲۳۰)

ست گور داتے لونبکھ ساتے
ماتے شترن دتھ بینہ گوکھ
گنڈ زلراوتھ زو تھم ناطے
نیا مٹر شپر تھ بوز تھم لوک

()